

Nieuwsbrief van Fundatia Izvor

Juli 2012

Beste lezers,

Een kersverse nieuwsbrief over de Stichting Izvor in Iasi-Roemenië ligt weer voor u. De eerlijkheid gebiedt te zeggen, dat daar altijd een periode aan vooraf gaat waarin de mensen van het 'thuisfront' erg veel geduld met mij moeten hebben. Na diverse bescheiden aansporingen, geschreven met tussenpozen, is hij dan eindelijk klaar.

Elles

Tieneropvang

In een vorige nieuwsbrief kwam de informatie over onze tieneropvang (voormalig kinderproject) minder aan bod, daarom nu als eerste.

Deze vijf meiden zijn inmiddels echte pubers tussen de 14 en 16 jaar geworden. De puberteit brengt natuurlijk sowieso allerlei 'interessante verschijnselen' met zich, mee zoals argumenteren, grenzen verleggen, conflicten zoeken, ontevredenheid. Daarnaast wordt ons nu ook wel duidelijk dat de vroegtijdige verlating door hun ouders de nodige sporen nagelaten heeft.

De hechtingsproblematiek komt meer tevoorschijn dan we gehoopt hadden. Dat is erg ingewikkeld om uit te leggen, vooral aan buitenstaanders, maar soms slopend en teleurstellend voor degenen die dagelijks met deze meiden werken. Toch zijn het mooie meiden, die een ontwikkeling doormaken waar we ook trots op zijn.

Roxana (15) heeft een erg lieve en behulpzame persoonlijkheid. Op school erg verlegen, maar ze durft toch steeds meer voor haar mening uit te komen. Het leren gaat moeilijk, hoewel ze nog wel naar het reguliere basisonderwijs gaat. Ze zou graag kapster willen worden. Een te flexibele knieschijf levert haar regelmatig problemen op en onlangs zat ze weer een paar weken met haar been in het gips.

Haar zusje **Cristina (14)** zit in dezelfde klas. Ze leert moeilijk, en heeft een hele sterke persoonlijkheid. Door haar uitgesproken kledingstijl en manier van doen, is ze erg populair bij klasgenoten. Hoewel ze erg geslepen is (en dat op de juiste momenten toepast), gebruikt ze haar energie ook positief: ze zit op dansles, een tekencursus... en heeft een vriendje.

Werkvakantie

Zoveel als dit jaar hebben we er nog nooit tegelijk op bezoek gehad: Nederlanders.

Begin mei kwamen ze in equipen vanuit Wezep (en Heerde!) om te werken. Eerst arriveerde een club van zes personen die druk aan de slag ging op de kinderboerderij en bij ons thuis.

Een week later kwamen er twee personen van de woningbouwvereniging Delta Wonen voor onderhoud op de diverse projecten. (En als klap op de vuurpijl verschenen uit het niets mijn ouders, ter ere van mijn verjaardag.)

Er werd enorm hard gewerkt, tijd voor ontspanning was er (bijna) niet, maar daarnaast was het erg gezellig.

Het resultaat was fantastisch (zie werkverslagen en foto's op site www.vriendenvanizvor.nl).

Als je het de kinderen vraagt, zullen ze zeker zeggen dat de skelterbaan het absolute hoogtepunt is. Er worden ware veldslagen geleverd voor een ritje met één van de 4 skelters.

Bedankt iedereen!

Transporten

Eigenlijk best merkwaardig: sinds het intreden van de internationale economische crisis, die Roemenië ook vol treft, is het aantal transporten dat wij krijgen toegenomen.

Al een jaar of twee komen een paar vrachtwagens per jaar voorrijden, met spullen die in Nederland zijn ingezameld en die wij hier zelf gebruiken of doorgeven.

Die paar wagens kwamen dit jaar wel erg vlak na elkaar. Binnen anderhalve maand hebben we wel drie of vier keer uitgeladen. (Daarbij een onverwacht transport uit Zwolle van 100 kuub).

U begrijpt dat het dan aardig vol staat in ons huis, schuur, garage, tuin. Op het moment zelf zuchten we wel eens als we tussen stapels dozen de gang door moeten.

Maar wanneer je ziet hoe broodnodig die spullen zijn op sommige plekken en met hoeveel enthousiasme ze ontvangen worden, schaam je je daar voor.

Maria (16) zit sinds dit schooljaar op het lyceum! Ze geniet op deze christelijke school waar een goede sfeer heerst en ze zich helemaal geaccepteerd voelt met haar handicap (ernstige hazenlip). Ze is helaas wat lui en gemakkelijk en doet te weinig aan haar schoolwerk. Toch zijn de cijfers wel goed.

Zowel voor haar als ons was het dit voorjaar een schok toen onverwacht haar biologische ouders op bezoek kwamen. Ze had hen nog nooit bewust ontmoet. Het waren rijke zigeuners, erg netjes, ook in de omgang met Maria die langzaam ontdooide.

Allerlei beloftes over wat ze in de toekomst samen zouden gaan doen. Maar op de telefonische vraag, de volgende dag, of dat gezicht nog goed kon komen, moesten we toch negatief antwoorden. Daarna is er geen belangstelling meer geweest. Waarschijnlijk kwamen ze 'keuren' omdat Maria in de zigeunergemeenschap de huwbare leeftijd allang bereikt heeft. Eigenlijk voor de tweede keer verlaten.

Mihaela (16) zit in een klein klasje op het speciaal onderwijs. Daar doet ze het goed. Ze kan goed lezen, prima schrijven en een beetje rekenen. Zorgelijker is momenteel haar lichamelijke toestand. In november werd ze geopereerd aan haar been. Net boven de enkel werd een metalen plaat met 6 schroeven in haar been gezet. In het gips kwam ze naar huis.

Echter werd na vijf weken een bruine plek zichtbaar. Dit bleek pus te zijn. Onder het gips zat een grote ontsteking en de hele wond werd losgehaald. In januari waren de uitslagen, maar in maart constateerde de arts dat de botten toch nog niet aan elkaar gegroeid waren. We zijn nu in juni en het been is nog steeds erg opgezet. En ze loopt enorm moeizaam.

Van al die problemen met haar gezondheid en daardoor de onmogelijkheid om sociaal te integreren, wordt ze erg passief en ongeïnteresseerd. Bijna niks motiveert haar of geeft plezier.

Ana Maria (15) is en blijft heel moeilijk qua gedrag. Steeds komen er nieuwe dingen bij die zorgen baren. Zo is ze al twee keer weggelopen van huis en heeft ze zich onlangs gesneden in haar onderarm. Op de speciale school ging het ook niet meer, ondanks dagelijkse begeleiding vanuit onze stichting, bleef ze agressief.

Haar gedrag en denkwereld lijken steeds zieker en onberekenbaarder te worden. De psychiater zegt al twee jaar dat ze uit huis moet worden geplaatst, maar waar komt ze dan terecht? We proberen het nog weer. Wat positief opvalt is haar onverwachte belangstelling voor de gitaar. Met het idee dat die vast binnen een week gesneuveld zou zijn, kreeg ze het instrument. Ze zit nu op gitaarles en heeft er aardigheid in. Al ruim een jaar.

Roemeense levensomstandigheden

Onlangs las ik een artikelje over een internationale organisatie die onderzoek had gedaan, in Europa, naar de levensomstandigheden van kinderen. In Roemenië bleek ruim een kwart van hen in armoede te leven (bijna 28%, in Nederland 7%). Dit onderzoek was uitgevoerd in 2009, net vóór de crisis. Het trieste beeld werd bevestigd toen we laatst, in samenwerking met een vrouw uit ons dorp, goederen hebben weggebracht naar dorpjes buiten de stad Iasi. Wat een ellende, wat een uitzichtloosheid. Gezinnen met veel kinderen in piepkleine huisjes (bv. 16 in twee kamertjes), zeer onhygiënische omstandigheden, weinig te eten, vroegtijdige schoolverlating.

Vervolg Roemeense levensomstandigheden...

Maar wat eigenlijk nog meer shockeerde, was de algemene emotionele verwaarlozing en fysieke mishandeling, die als zo gewoon wordt ervaren. Twee dieptepunten: een 'gezin' van vijf kinderen tussen de 3 en 17 jaar, mét dronken vader, zónder moeder. De woning mochten ze tijdelijk gebruiken van een overheidsinstantie maar bestond eigenlijk uit een paar muren met kapotte ramen en een dak. Bij regen kwam het water omhoog in het huis (vloer=leem). Binnen waren alleen drie bedden met hele vieze dekens. Geen van de kinderen ging naar school, één had epilepsie, de jongste van drie praatte niet. Buiten lagen een paar stenen met een metalen plaat erop, het fornuis. Water haalden ze 'ergens verderop'. We brachten er kleding, bedden en een kastje, met het onbehaaglijke gevoel dat dat absoluut niet de hulp was die daar nodig is. Bij een ander hutje stond een verstandelijk gehandicapte vrouw van zo'n 50 jaar bij het hek. In het donkere huisje erachter, dat bestond uit een kamer met een klein halletje ervoor, stonden twee bedden. Hier woonde ze samen met haar oude moeder. De kromme vrouw sliep op een metalen bed zonder matras. Hier werd een bed met matras en dekbed achtergelaten. De nieuwe schoenen wilden we toch even passen voor de goede maat. Uit de oude gymbies kwamen vieze, ontstoken voeten met nagels die jaren niet geknipt waren.

Trieste situaties, die ik niet beschrijf om de gevoelige snaar te raken, maar om te laten zien dat de opvatting 'Roemenië hoort nu bij Europa en kan zichzelf redden' niet opgaat. Hulp blijft wel degelijk nodig, want voor veel mensen is de economische situatie zo verslechterd dat hun dagelijkse zorg is: hoe krijg ik elke dag eten op tafel en hoe houd ik mijn kinderen op school. Ook mensen bij wie je op het eerste gezicht zou denken dat ze het goed voor elkaar hebben. Met een salaris van zo'n 250 euro, wanneer levensmiddelen en kleding net zo duur als in Nederland zijn, is het zwaar. Daarom waren mensen ook zo enthousiast toen onze stichting twee weken geleden een rommelmarkt organiseerde, net als vorig jaar.

Op de kinderboerderij hadden we lange tafels met kleding gezet. In de tuin bij ons thuis kon meubilair uitgezocht worden. Alles tegen lage prijzen. In deze omgeving is zo iets uniek. Het werd dus ook een ware run van zowel personeelsleden, kerkmensen en dorpsgenoten. Met dozen vol ging men weg... maar diverse mensen kwamen ook weer terug, anderen meenemend, zelfs vanuit de stad. Op deze manier kon iedereen op een waardige wijze uitzoeken wat hij of zij nodig had. Het leverde het ons een mooi bedrag van ruim 1500 euro op voor de activiteiten van de stichting. Maar niet alles werd verkocht. Tot afgelopen zaterdag kwamen er regelmatig minder fortuinlijke mensen uit het dorp naar de kinderboerderij om te zoeken naar iets van hun gading, gratis. En zodoende kunnen wij weer wat gemakkelijker door ons huis lopen...!!

En verder...

- *Vond er dit voorjaar in een dorp buiten Iasi een explosie plaats in een flatgebouw. Veel appartementen werden verwoest en wekenlang mochten gezinnen hun woning niet in omdat het niet veilig zou zijn. Een maand lang kregen 28 personen een dagelijkse maaltijd via ons tafeltje-dek-je project, de maaltijd werd genuttigd in de plaatselijke Roemeens-orthodoxe kerk,*
- *Is de kinderboerderij uitgebreid met een skelterbaan, een hond Norocel (geluksvogel), een varken Babe en twee shetlandpony's Evita en Madonna,*
- *Werd Erica op de nationale tv bedankt door een zangeres wiens moeder opgenomen was geweest in de hospice 'Alinare mica'.*
- *Heeft de stichting Izvor sinds kort Roemeense websites om de activiteiten plaatselijke bekendheid te geven: www.hospicealinaremica.ro en www.fundatia-izvor.ro*
- *Zijn we ons steeds weer, én steeds meer, bewust van het feit dat zonder de hulp vanuit Nederland de bovenstaande activiteiten niet zouden zijn wat ze nu zijn. We ervaren dit als een zegen van God, voor Wie 'economische crisis' niets uitmaakt,*
- *Hoop ik dat jullie vakantie zonnig en ontspannend zal zijn!*

Hartelijke groet, Elles